

JAUME BARTUMEU CASSANY
Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

Entre l'esperança i la por

La incertesa domina l'agenda

L'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) va advertir el dia 11 de juliol –en presentar a París l'informe *Perspectives de l'emploi 2023 de l'OCDE*– que hi ha una pèrdua de poder adquisitiu entre els treballadors que guanyen menys.

L'OCDE constata que la inflació està minvant el valor real dels salaris, la qual cosa vol dir que amb el mateix salari es té menys capacitat d'adquirir béns i serveis.

En aquest sentit, l'informe de l'OCDE manté que “en diversos sectors i països hi ha espai perquè els guanys absorbeixin alguns augments addicionals en els salaris per disminuir la pèrdua de poder adquisitiu.”

L'informe també assenyalava que l'augment dels marges de les empreses és el gran responsable de la inflació recent en la major part de països europeus.

Aquest panorama afegeix molta incertesa entre les famílies i els treballadors assalariats. Però també entre molts empresaris que intenten lligar caps davant l'augment de les factures dels seus proveïdors.

L'esperança alimenta la confiança mentre que la por és la manca de confiança en el present i encara més en el futur.

A Andorra tenim responsables polítics, governants, que ens volen portar a fer el pas de la racionalitat, pensar per un mateix, i a la fe, creure el que et diuen sense demostració.

La por està esdevenint l'emoció andorrana per naturalesa.

Por de la pròpia decadència i, també, de ser “envaït” per la Unió Europea. La pèrdua de confiança en un mateix porta la por de la inseguretat en el propi sistema perquè, ho diu l'informe de l'OCDE del dia 11 de juliol, la crisi econòmica torna de manera recurrent i, en definitiva, ens porta la por del propi futur.

Josep Ramoneda escrivia el passat mes de maig que “quan els preus de les coses bàsiques puguen i les grans corporacions –unes sense vergonya, d'altres amb la boca petita– exhibeixen excel·lents resultats, restablir les prioritats és bàsic”. Ho va dir fa molts anys Karl Polanyi: “el mercat és omnívor i transforma de manera implacable en merca-

La desaparició de la valentia de la política andorrana prepara un desastre

deria la terra, el treball i el diner fins que la base de la vida social queda destruïda.”

Com aconsella Ramoneda, convé jerarquitzar els problemes, i en aquest escenari els Progressistes hem de combatre les fal·làcies i els sopars de dur.

Hem de reaccionar i plantar cara a la por. Com deia François Mitterrand, “*il y a toujours un avenir pour ceux qui croient en l'avenir*”. Sí, hi ha sempre un futur, un avenir, per als qui creuen en el futur.

Davant els nombrosos descontentaments i les moltes inquie-

tuds del poble andorrà, que no paren de créixer, hem de procurar romandre fermes en les nostres conviccions democràtiques i constitucionals.

Hem de tocar de peus a terra i arrelar-nos en la realitat per ser útils a les andorranes i andorrans.

Caldrà tornar a donar sentit i esperança al país fractura que s'ha consolidat fa temps.

Per aconseguir reparar la fractura social és més necessari que mai parlar clar. Però en aquest inici de legislatura sembla que està costant d'aconseguir-ho.

La progressiva desaparició del valor, de la valentia i del coratge en la política andorrana prepara un desastre.

Falta valentia no solament per dir sí o no a l'acord d'associació amb la Unió Europea. No, hi ha tot un ventall de qüestions en les quals es troba a faltar valentia.

La conversa pública, al Consell General, als Comuns i a la premsa es fa sobre la base de generalitats i de frases fetes del nivell de “... com no podria ser d'una altra manera.”

Així hi ha molts ciutadans que callen.

I això deixa el camí lliure a individus brutals i maniqueus de tota mena que des de la covardia de l'anonimat de les xarxes tallen caps i ensorren reputacions.

Penso que el valor, la valentia, no és pas l'absència de por: és prendre partit i agafar un compromís malgrat la por.

És urgent que la política andorrana surti d'aquesta bombolla de paraules en la qual s'ha tancat aquests darrers dotze anys.